

Äänien euforiaa

Tomi Pösö

Mitä on musiikki? Nykytietosanakirja määrittelee sanan musiikki suorastaan ylenpalttisen tyhjentävästi: taidelaji jossa ilmaisuvälineenä ovat sävelet ja erilaiset rytmit. Tai seuraavasti: tytön ääni soi musiikkina pojan korvissa. Geenistöömme on sisäänajettu luontainen taipumus ja tarve joko vain nauttia musiikista tai tehdä itse äänimaailman ihmeitä. Yleensä jälkimmäinen taipumus liittyy läheisesti myös edelliseen. Toisin sanoen narsistisen nautinnon antavasta musiikista on tekijän itsekin pidettävä.

Kautta aikojen kulttuurista ja kansoista riippumatta maailmassa on ollut ääniä. Näistä äänistä älylliset olennot ovat vähitellen kehittäneet tietylle lajille ja alueelle ominaisen ääni- ja musiikki-maailmansa. Yhteistä kaikelle maailman musiikille on interni spontaanisuus, uuden luomisen tarve ja nautinto.

Addiktiota ja yötyötä

Addiktioanalyttisesti ajateltuna musiikki on yksi hyväksyttävimmistä riippuvuutta aiheuttavista asioista. Teknisesti äänissä on kaikki addiktion piirteet: toleranssi kasvaa, käyttömäärä- ja tiheys li-

Kuva 1. Viihdekeikka Kaivohuoneella "Village People" teema-asuissa.

sääntyy ja vierotusoireet ovat huomattavat äkillisen hiljaisuuden yllättäessä tosikäyttäjän. Täydellinen ja nopea muutos musiikkimaailman kaiken täyttävistä äänistä hiljaisuuteen voi aiheuttaa rajujakin oireita – ahdistuneisuutta, rauhattomuutta ja hermostuneisuutta.

Musiikki on oikein annosteltuna varmasti yksi maailman euforisovimmista asioista. Diatermian polton ääni – soiva E – voi antaa pitkälle yöpäivystykselle aivan uutta puhtia, puhumattakaan respiraattorin tasaisesta rytmistä, jota voi vieläpä itse säätää mieleisekseen. Tämän addiktio on siis hyväksyn. Lukija voi tietenkin kysyä miksi allekirjoittanut ei ole kuuntelemassa soivaa eetänsä keikkalavoilla klo 02.00 leikkaussalin sijaan.

Historiaa

Oma musiikkiharrastukseni on alkanut jo aivan varhaislapsuudessa. Musiikki on ollut aina luonnollinen ja kyseenalaistamaton asia. Instrumentivalikoima on ollut melkoisen laaja – lapsuuden helistimistä aina aboriginaalien didgeridooon asti. Toisaalta soittimia on ympärillämme rajaton määrä; mitä tahansa esinettä voi ”soittaa” tarvittaessa nautittavalla tavalla. Esimerkiksi polynerin letku on erinomainen instrumentti tilaisuuden salliessa vapaan improvisoinnin. Pääasiallinen soittimeni tällä hetkellä on saksofoni.

Nykyinen orkesteri, jossa soitan on nimeltään Boston Promenade Big Band. Rakenteeltaan kokoonpano on puhdasverinen big band. Soittimenani on tenorisaksofoni. Bändi koostuu neljästä erillisestä sektiosta: saksofoni-, pasuuna-, trumpetti- ja komppisektiosta. Puhallinsektiois-

sa on tavallisesti neljä – viisi soittajaa, komppitaas koostuu rummuista, perkussioista, bassosta, pianosta ja sähköuruista sekä kitarasta. Lisäksi orkesteriin kuuluu kolme – neljä laulajaa. Yhteensä bändi pitää sisällään n. 23 muusikkoa. Soitettava repertuaari vaihtelee Sinatran jazzeista aina Tango Pelargoniin saakka. Keikan sisältö vaihtelee suurestikin riippuen tilaajasta ja kohderyhmästä.

Musiikki vie pitkälle

Boston Promenade yhtyeen 36-vuotisen olemassaolon aikana bändi on päässyt pitkälle. Yhtyeen toimintafilosofiana ja periaatteena on jalomielinen ajatus jatsimusiikin levittämisestä kaikkiin maosiin ja mantereille maailmassa. Tämän saimme päätökseen viime vuoden toukokuussa orkesterin käytyä Keski-Aasian Kirgisiassa ja Kazakstanissa. Lähimenneisyyden muita matkoja ovat olleet mm. Koillis-Kiina, Australia, Tansania ja Curaçao. Nyt syysreissu suuntautuu Namibiaan ja Etelä-Afrikkaan.

Miksi musiikki?

Mikä on se obsession voima, joka pakottaa pohjimmiltaan mukavuudenhaluisen ihmisen soittamaan mitä erilaisimmissa paikoissa mitä erilaisimmille ihmisille ja useimmiten vielä keskellä yötä? Lisäksi useimmat yleisöstä ovat jollakin tapaa humalassa. Yhtymäkohtia lääkärin työhön on siis useita: asiakkaan humalahakuisuus, eräänlainen sairas intohimo työhön ja profession hankkimiseen kuluva aika. Ammattitaidon hankkimiseen menee todellakin vuosia sekä muusikolla että lää-

kärillä. Vastaus liikkeellepanevaan voimaan lienee sama oli sitten kysymys musiikista tai lääketieteestä. Kummallista.

Miksi musiikki? Yökeikalla, päivällä, harjoitellessa musiikki on parhaimmillaan tajunnanvirtaa, jatkuvaa luomista, täydellistä keskittymistä, mielen huoltoa – euforiaa. Pahimmillaan soitto vie voimat, aiheuttaa tuskaa, suuria pettymyksiä ja

ekshaustion. Kuten happimolekyylillä, musiikilakin on oma terapeutti leveytensä ja indikaationsa. Ilman on vaikea olla ja liika tappaa. Yksinkertaisesti musiikki on elämäni happilisa. Suosittelem.

Tomi Pösö, erikoistuva lääkäri
Helsinki

Kuva 2. 4000m saavutettu Kazakhstanin, Kirgisian ja Kiinan rajavuorilla. Allekirjoittanut äärimmäisenä oikealla vasten "Presidentin vuorta", 5954m.